

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ÉRTESETŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmú közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre	4 frt.
Félévre	2 "
Évnegyedre	1 "
Egyes példány	10 kr.

Hirdetések jutányosárárt közlötnek, külön mindannyiszor 30 kr bélyegdíj mellett.
Szerkesztői iroda Debreczenben:
Nagyuj-utca 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek Nuriésán Péter fűszerkereskedésben.

A nyilttérben magán és pártérdekű cikkekkel ólcsó árárt ellagudunk.

Az elkeseredett.

Olyan vagyok mint az ágrul szakadt,
— Se hajlékom se födelem;
Egy bot, tarisznya mindenem,
— Egyebem sincs a széles ég alatt.
Ha hegyre megyek, vagy fára mászom:
Lent, mi enyim van nem hagyék;
Köszönöm ezt neked nagy ég!
Több kegyedre én már nem is vágyom.
. . Volt, énnekem is volt földem, lakom.
Szeretóm is volt egy lányka,
Ki bár szerelmét megbánta,
Nem szídom már, és nem kárhoztatom . . .
A szerelem, mint a villámütés
Nem keres, hanem megtalál. —
Ez ől, a z kehellyel kínál,
De ám abban együtt üdv, szenvedés.
S kejhed ha kiömölt, — mit sir-z? mondd!
Hiszen örülnöd kellene,
Idő, vész, kor, — mind ellene:
Légy vig! ne sirj, ne légy bolond
Csak pipád törte l, e cserépedény;
Mit sajnálsz a játssi füstön?
A t a plón a, miből tüzet vón,
S keserű sarán, pipád fenekén!
A jó villám, az egyszerre küld el,
Nem kinozva. — Szerelmesed?
Aprán, s tétovázva öl meg,
Mits gondolvá hited, esküddel.
. . Én okosabb voltam mind annyinnál
Kik szerelmükben elvesznek,
Én mérget adék szívemnek,
S megégetém haragom láginnál.
Ma nincs szívem; — mint a lombtalan fa,
Melyből a neuv rég kiszáradt,
Rideg vagyok, oly kifáradt:
Mint egy özevgy a hosszú sírásba!
. . Voltak barátim; — mint szű a fának,
Oly jó barátim voltak ők,
Kik, — mint hernyók a fatetőt —
Ha leették, menten lehullának.
Barát, lány, — midőn fekvém betegen
— Oh! ne kívánj viszonlag jót! —
Mint patkány a sülyedt hajót
Együtt hagyott el, nagy könyörtelen.
. . Oly jól esik, hogy e sebek velem,
S mint egy ó-világi Jóbót
Egyedül kisérsz te jó bot!
S üres tarisznyám! minden, mindenem!
Most nem fáj semmi, nem szánakozom.

A köny nálam ismeretlen,
A káromlást sem ismerem,
S nem kérek semmit, nem imádkozom.
. . Megvannak büntetve rémitőbbben
Ök, mint ember büntetni tud.
Ott már az é r z és nem hazud,
Mindenki igaz a temetőben . .
Ott fektűznek csendesen egy z u g b a,
— S ez az mi engem boldogít: —
Hogy néznék egymás bájait,
Ha szemök és ajkuk nem vón e s u k v a!
Olyan vagyok mint az ágrulszakadt,
Se hajlékom, se födelem,
Kihalt szívem és kebelem.
De egy birtokom van, mi megmaradt:
Az a végső el h a t á r o z á s o m:
Hogy ha jó a világitélet,
Midőn mindenki fölbred,
Én nem; nehogy szemem embert lásson

A kés és kenyer találkozása.

Nagy Sándor a makedói, ki magát világbírónak is nevezgeté, s kire aztán halálakor egyik poéta azt monda: „Mig élt, nem neki elég a föld, s im most egy ölnyi gödörrel is megelégszik“. Nagy Sándor mondom, ki anyi kincset és dícsőségűt összefalt: meglátogatta egykor az emberi élet hiúságait gunyoló, s magát mint egy teknős-béka, egy fahordóba begöngyölő Diogenest. Diogenes épen akkor valami pompás friss levegőt frűstökölt hihetőleg, mert ortra hegye kint volt a hordóból, s honnan olyan formán nézhetett ki, mint egy fűszkiből kikandikáló anyjátváró varjú-fióka, melynél a várt any helyett a sas tesz nem várt vizitet. Tehát a sas itt is Nagy Sándor volt, ép úgy mint más államokban az uralkodó szokott lenni, világoztásaul annak a régiidőbeli uralkodással szokásos hajlandóságának, hogy minél több dögött produktálhasson, általa megdöb-benthessen, félemlítsen és csodáltasson, kard, puszka, füstély, vagy kötél által az aztán mindegy „a czél szentesíti az eszközüket.“ (E symbolum feltalálását Loyollára fogták egykor, nem volt igazuk Loyola csak másolta és gyakorolta e jelmondatot, ép úgy mint Schwarz

Berthold a puskaport, mely már chinai só czég alatt régen ismeretes volt.)

Midőn megmutatták a sasmak a hordót, e b a n k a palotát, jó üzfen kaczagott, de kaczaghatott is, mert mitűn félíteni testét egy szilfa alatt egykor megnyugtattván, hogy a pihenőke megismerje azt, a ki alatta méltóztatott igénybevenni a füvet, drága ajándékokkal megrakatta annak galyait: (amiből aztán fűrsai tanulva gyakran leghasznos-talanabb léhűtüiket szokták felordózni) természetesen nem lehetett szokva ilyenén vad idyllű lakok látásához.

A b a n k a, látta közeledni a sast, hallotta a gunyos megjegyzéseket, miket az apró cseprő véresék, verebek, barázda-billegetők tettek. Mert természete az a tényérnyalói méltóságnak, hogy tréfa éhes gazdájának egy kicsalhatott moso-járét még saját bőrét se restelné levetni, nem- hogy másról le ne fordítsa az inget.

Diogenes, — mint bölcshez illik — satyrikus volt, s azzal a lélek fensőséggel tekintette az egész csillogásban telhetetlen jöttment klubbot, minővel újabb időbeli komoly ember tekintti a faklyás hozsánnázatokat, ahol lármanak, kiabálnak s aztán elfelejtenelek és elfelejtetnek.

Mai időbeli halandó ha azt tudná meg, hogy egy uralkodó az ő lakát s z e r e n c s é l t e t i legmagasabban megdicsőítő látogatásával, tán kifűczamodnék esze helyéből, — mint például azé a bankáré kit egykor uralkodója meglátogatván, az uralkodó adóslevelét gyűjtotta meg, s annak a fűstével kedveskedett. — (Mikor hogy az uralkodók ilyenén hitelezőinek magya így kiveszett! Ma már nem volna vége hossza a legmagasabb vizitelgetéseknél, s az ebből áramolható quittelgetéseknél, a mi pedig nagyon, de nagyon sok államra reá is férne, sőt imelendő becsű volna.)

Más, más, más, Diogenesként boldogított legalább is mértföldeket ment vón gyalog a látogatással boldogító élé. Diogenes nem így; „ebb ura kurta!“ gondolta magában. — Lehet egyébiránt, hogy egyébb fontos és cynikus okok mellett, még az is gátolhatta bölcs ba-

rátunkat, hogy még az időben a „Mode des tailleurs“ féle párisi szabó lapok, tudományos rőffel képzett szabómester szerkesztői Länden és Pallott nem küldhették Görög-országba lap példányait, s így bekellett érni az otthon öszszetákolott toga pretextával is annak, ki nek a purpureára drachmái nem voltak. Aki pedig az eféle öltözékeket ismeri: tudhatja, hogy az a toga nagyon kezdetleges szabásu valami egy test takaró volt, elanyira, hogy ott láttatta ki az ember testét a hol ő akarta, s ott nem ahol a viselő nem akarta. És miután — istentudja mikor is jöhettek mőéiba azok a mosonók — nagyon hihető, hogy Diogenes urnak nem volt több példányban meg az az egyszerű ruhácskája, s azt kimélni igen egyszerű dolog volt: mi sem természetesebb mint hogy otthon levén, magát ruha kimélet szempontjából, de meg kényelemből is — olytán toltette helyhez: a minőt a később időkbeli magyarok maguknak posztóbból varattak, t. i. egész testhez álló ruházata, de a saját jóféle bőrből. (Nem akarjuk kényesebb természetű olvasóink iránti kiméletből kivallani, hogy ő bizony egész mesztelen volt.) Noháta hemzsgő okok mellett még ez is egy ok lehetett arra, hogy a böles magát ilyenét jelmezbe ne mutassa be. Tehát nem ment egy tapodtat se. Ha akarod hát te keress föl. . . gondolta magában, majd ha szükségem lesz rád, akkor majd én jövők tisztettedre, hanem ha addig az ideig vársz, akkor még egyszer meg kell puhulni ennek a földnek.

Megírkeztet Sándor s egész hadisteni méltósággal megállott a kapuban, vagyis a hordó szája előtt, amelyen ki s be olyan formán szokott volt bujkálni tulajdonosa, mint az urge.

— Te vagy e az a Diogenes? kérdi a barlanglakót.

. . . Már vagy én vagyok, vagy ez a hordó, — felcél foghegyen a dominium gazdája, — egyébiránt melyikünk et szeretnéd ha a volna?

— Én téged kereslek a böles et.

. . . Akkor barátom eltévedtél, mert a hordóban böleseség nincs, mit legjobban tudhatott a pád, midőn benne a részeg Fülöpötől a józan Fülöpöz szokták volt apellálni a döglött processusokat. Egyébiránt a bolond engem tart, én pedig a bolondot tartom bölesnek; ami különben egyre megy. Miután azonban ugy látom, hogy engem keressz: jól van; mint vendégemet ezennel beinvitállak, jer no! ne hivasd magadat, kerülj be fölé! Vagy ha rangodon alól állónak

tartod ezt a kastélyt, jól van Sándor! ül le arra a jóféle gyepföldre, ott legalább közelebb leszesz saját árnyékhöz s megmérheted, hogy melyikőtök nagyobb: te e vagy ő? Egyebeknézve pedig add elő mi járattan vagy? mi jót hozasz, vagy mit akarsz tölem elhódítani? Ha netán hordómra fáj a fogad jer ülj bele bizonyos lehetsz benne, hogy ebben ép oly nagy ur leszesz mint a világon, miből aránylag csakis egy hordónyi birtokod van, melynek magad vagy a lopótök e.

— Tudom Diogenes! hogy örökké gunyoros kedvben vagy, de az engem nem konfundál, — hallgatlak.

. . . Megadod az árat jó ember! ha énram hallgatsz; miután az én stílusom ugy viszonylik a te szolgacsapatod hielzéséhez mint ráspoly a pirosítóhoz. Különbön pedig ha nyelni akarsz egy kis keserűséget, ám legyen; gyomrodnak ugy sem fog megártani, miután ugyis megott országok fektésznek abban emésztetlenül, mikben egykor Kynos és Darius tartotta király-istennek magát, míg te be nem bizonyítád nekik a saját koronád gunyára: hogy a fejedelem istennek gyáva, embernek hamis, urnak mai, szolgának tán holnap i lehet. S kerdélek Sándor! boldognak tartod e magadat millió hóhér legényed tetején, kik által ölsz és pusztítasz? Dicsőség e az neked, hogy koronád kövei anyi rajtnak megjegecedett átoktól lettek ragyogókká! — Ha könyeim volnának Sándor! megtudnálak siratni velők fénylő nyomorúságodban, de így csak kaczagni tudlak ama momusi sípkában, mit koronának neveztek.

— S te oly hitványnak tartod a dicsőségét Diogenes?! hogy nem is kívánál osztkozni ama névben, mely ma a kerek földet betölti, s mely név a Sándoré?!

. . . Barátom! én egész dicsőségédert nem adok egy legyet. Még ma ébren vagy, míg lehet holnap már alunni fogsz, s nem lesznek álmaid, s ha megkérdezik sírod férgéit: büszkébbek leszen ezek akkor mint te a tehetetlen, mert hiami s pedig joggal fogják himni hogy a legyőzött Nagy Sándornál ők a különb legények, mert ők maradtak győztesek a sírban fölötted. Mit szólsz hozzá Sándor?!

— Azt: hogy ha Sándor nem volnók, szeretnék Diogenes ienni. — Szólj Diogenes! mit kívánsz tölem e nap emlékeül?

. . . Barátom! ahhoz hogy az ember

szegény lehessen, roppant kevés kell, s ez a kevés oly bő mértékben megvan az én birtokomban, hogy felét bátran kiadhatnám árendában. — Kinceseiből, — miután az orgazdaság nem kenyere — semmit se kérek; pazarold azokat Eumenes, Aristobulus és Hegesias dicsőitőidre, hiszen illőbb dolog is, hogy miután ők minden cserfalevelet reádraktak, te legalább egy egy kazal szalmával tiszteld meg őket hirnevadnek azon földéről melyet véres kezé arattot le.

Azonban ha valami szivességet volnál hajlandó velem tenni, akkor arra kérnélek hogy: „ue vedd el tölem azt a mit nem adhatsz!“ ne fogd el előlem a napot!

Rég idők!

Az új időkben már ily bolond bölcsek nehezen találkoznak. Egy gazdag és hatalmas uralkodó hasonló ajánlására már ma az volna a térden állva, könyörögve kiféjezett óhaj: egy falat herczegséget, egy néhány vármegyét, egy kis Szent István rend nagy keresztjét, néhány évig tartó pallosjogot . . .!

Hja a Diogenesek kihaltak, a Nagy Sándorok azonban paradise, itt ott még most is élnek.

Ez volt a kés ényér találkozása. Méltóztassék vála s z t a n i, melyik egyik, melyik a másik?

B. P.

V e g y e s .

— *Özevgy Várady István* né: jóhirben álló vegyes kereskedésben párnap óta nem csak levél, hanem okmány bélyegek is kaphatók.

— *Dr. Pottlerczek* Gyula kereskedelmi igazgató-tanár rövid idő alatt elhagyja városunkat; lemondott, s külföldre szándékozik menni

— *Hírdetés.* Arad sz. kir. város területén, eddig Julius hóban tartott nyári országos vásár 1874-ik élt kezdve mindenkor augusztus havában Róm. cath. nap-tár szrinti „Nagyböldog-lassony“ napját megelőző vasfiampon fog tartatni, tehát folyó 1875-dik évben augusztus 8-ik napján. Debreczen, 1875. Julius 22. Kapitányi hivatal.

— *Folyó hó 23-án* reggeli 9 órakor vette kezdetét az Orbán ház-nál a jövedelmi adó tárgyalás. —

— *A budapesti* népszínház tagjai, kik pár hét óta a jelesebb népszínművek előadásával gyönyörködtek városunk közönségét, f. hó 23-án tarták búcsú előadásukat; . . . „Szökött katonát“ adták elő. Ezzel színházunk ismét ki tudja meddig zárva leend. —

Báthory Sándor.

Felelős szerk s laptulajdonos.

H I R D E T É S E K .

Hirdetmény.

A nagy. vallás és közokt. m. k. Miniszteriumnak f. évi 11,461. sz. a. kelt rendelete folytán a magyar vallás-alap tulajdonához tartozó Hevesmegyében fekvő E c s e g pusztának IV. számú, mintegy 4200. holdnyi gazdasági épü-

letekkel kellek ellátott bérreszleté jövé 1876. évi november hó 1-től kezdve 18. egymásután következő évekre bérbeadandó levén, a kibérlésre vonatkozó kellek bánatpénzkekel ellátandó írásbeli zárt ajánlatok f. évi Augusztus hó 30-ik napján délelőtti 12. óráig a Czeglédi

közalapítványi főtisztai hivatalhoz nyújtandók be. A bérleti feltételek ugy az alólirt, mint a p. ladányi kasznári hivatalnál bár mikor betekintheők. Czegléd, 1875. Julius 10-én. czeglédi kir. közalap. 1—2. Ker. gazd. főtiszttség.

1871. szám. **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Kovács Lajos** mint Debreczen város polgármestere részére, alperes **Kovács Ferenc** és neje **Szebeni Mária**tól 400 aft. tőke és járulékaik erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 1528 számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett 1400 afta. becslült péterfi-utcai 899 sz. házastelek folyó 1875-dik évi auguszt. hó 13-dik, szükség esetére szept. hó 13-dik napján délutáni 3 órakor, a telekkönyvi irodában, végrehajtó Kovács József által meg tartandó árverésen elfog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becserélt, melynek 10%-a, vagyis 140 frt az árverelmi számdékok által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül letendő.
2. Az ingatlan az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatik.
3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva, 1, 2, és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.
4. Vevő a vett ingatlanok a leütés után 14 nap mulva birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetni.
5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.
6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Egyszersmind azon jelzások hitelezők, kik nem a telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladási jelentések be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvé Gyűgyei József által fognak képvisel tetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésny **Jzzététel**nek utolsó napjától számítandó 15 nap alatt fentirt telekkönyvi hatóságához nyújtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi Julius hó 2-dik napján tartott üléséből.

Dienes Barna.

2—3. jegyző.

Kelt sz. kir. Debreczen város gazd. tanácsának 1875. június 30-án tartott nyilvános üléséből.

kiadta:
Béssler Lajos
jegyző.

2—2.

2714. sz. **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Koncz Lajos** debreczeni lakos részére, alperes **Kiss Sándorné Szegeti Sárától** 16 ftr. 33 kr. tőke s járulékaik erejéig lefoglalt s **Deák Ferenc** nevén álló u. m. a. **Józsa 748** számú telekjegyzőkönyvben a 202 h. r. sz. alatt bejegyzett 100 afta becslült **szőlőnek fele része** folyó **1875-dik évi Auguszt. hó 13-dik**, szükség esetére **Szeptember hó 13-dik** napján délutáni 3 órakor, **Józsa** község házához a debreczeni kir. járásbíró-ság által megtartandó árverésen elfog adatni.

Az árverési feltételek a következők: 1. Kikiáltási ár a becserélt, melynek 10%-a, vagyis 10 ftr. az árverelmi számdékok által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül letendő.

2. Az ingatlan csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől 15—30 és 45 napok alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanok azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Egyszersmind a távolban avagy megjelenő jelzások hitelezők, a vételár felosztása alkalmával a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Torday Gábor által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésny közzétételnek utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatóságához nyújtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi Julius hó 2-dik napján tartott üléséből.

Dienes Barna.

2—3. jegyző.

3941. sz. **Árverési hirdetés.**

Szab. kir. Debreczen tulajdonát képező szováthi regale s az ahoz tartozó belső és külső nagy csapások, mézszárszék, ből és nadály-szedési jog. 1876. január hó 1-ső napjától számítandó 3 évre a folyó 1875-dik évi július hó 27-dik napján d. e. 10 órakor a városház vagy tanács termében tartandó közönzées árverés utján haszonbérre fognak kiadatni, mely is azon hozzáadással tétetik közönségessé, hogy a feltételek a város számvévő hivatalában megtekintethők. —

630. tk. **Árverési hirdetmény.**

A Bösözörményi királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság folyó évi május 26-dik napján 630 sz. a kelt végzés folytán közhírré tétetik, hogy **Tolnay János** debreczeni lakos 29 ftr. 30 kr. tőke követelése, s járulékaik kielégítése végett lefoglalt a Bösözörményi 1877. sz. telekjegyzőny A. lapján 19 507. h. r. sz. alatt **Zótnay Judánna Kovács Sándorné** tulajdonánál bevezetett, s 50 ftra. becslült ingatlanok árverés utján eladása megrendel tetvén, árverési határidőül **1875-dik évi Aug. hó 10-dik esetleg Szept. hó 10-dik** napjának **délelőtti 9 órája** alúirt törvényszék telekhivatalá-

ban tűzetetti kik, olyformán, hogy első árverésörk a bírók becsáron, vagy azon felül, a második alkalommal azonban becsáron alól is elfog adatni.

Árverésörk a becsár 10%-ka bánatpénzül letendő, a vételár pedig egészben a leütéstől számított 8 nap alatt a bíróságnál lefizetendő.

Az árverési többi feltételek a telek hivatalban, valamint az árverés foganatosítására kiküldött Szabó Sándor bírósági végrehajtónál megtekintethők.

Végül felhivatnak mind azok, kik a fentje elí ingatlankor nézve tulajdoni, vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy igény keresetüket, a hirdetésny közzé, tételének utolsó napjától számítot 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig ezen telek hatóságnál beterjesztieni elnemulasszák, meri különben azok az árverés folyamát nem gátolván, igénylök csak is a vétel ár feleslegére fognak utasítatni.

Kelt H.-Bösözörményben a kir. Törvényszéknek 1875. évi Május hó 26-án tartott Polgári Tanács üléséből.

Kovács Miklós

elnök

Somossy Béla h. jegyző. 2—3.

1822. sz. **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Kovács Lajos** mint Debreczen város polgármestere részére, alperes **Boldizsár Imvától** 120 aft. tőke és járulékaik erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a. debreczeni 507. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett **Czétéd Kálvárosi 2859.** számú házasteleknek **300 afta becsült fele részé** folyó 1875 dik évi **Augusztus hó 14-dik**, szükség esetére **Szeptember hó 14-dik** napján délutáni 3 órakor, a **telekkönyvi irodában** végrehajtó **Kovács József** által megtartandó árverésen elfog adatni.

Az árverési feltételek a következők: 1. Kikiáltási ár a becserélt, melynek 10%-a, vagyis 30 aft. az árverelmi számdékok által a kiküldött árverelő kezéhez bánat pénzül letendő.

2. Az ingatlan az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 2, és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánat pénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanok a leütéstől 14 nap mulva birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Egyszersmind azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésny közzétételnek utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatóságához nyújtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi július hó 2-dik napján tartott üléséből.

Simonffy István.

2—3. jegyző.

Olcsó és jó-árúk!

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség, különösen a **nagyobb háztartásoknak** igen előnyös árjegyzékünket, becses figyelmébe ajánlani.

Ezzel alkalmat nyújtunk a tisztelt **közönségnek**, árucikkeit közvetlen első kézből, legutányosabb ár mellett, legjobb minőségben és hiánytalanul szulyszerint kiszolgáltatva megrendelhetni.

Ebbsel, több oldalú kívánalomnak megfelelően, azon intézkedést tettük, hogy az árakat, **bezárólag csomagolási és vámmentesítési díjjal**

a Trieszti pályaudvarhoz szállítva, számítjuk.

Minden küldeményt a megrendelt áruk összegének utánvételével intézzük el. — Főtörökvesztünk leend, eddigi üzletünk ezen új ágneve, de főleg pontos szolgálatunk és olcsó számítás által, a nagyérdemű közönség bizalmát megszerezhetni, és reméljük is, hogy árjegyzékünk, minden igényeknek megfelelően, becses megbízások mindig, azonnal pontosan foganatosítottatnak.

Árjegyzék

bezárólag csomagolási és vámmentesítési díj, utánvét mellett, kötelezett-ég nélkül.

Gyarmat-árúk.		frt	kr	Chocolads trieszti		frt	kr
Kávé, Rio, közöns. 5 fontos csomagban, fontja		—	65	Chocolads trieszti	1 doboz	—	—
" " középfin " " " "		—	68	" minőség szerint 75 kr	"	3	—
" " finom " " " "		—	70	Asztali (Oliven) olaj.			
" Sz. Domingo középfin. " " " "		—	67	Lucca	szalmapalaczk	—	60
" " " finom " " " "		—	69	Nizza	"	—	80
" Ceylon közönséges " " " "		—	64	M. S. angolo, legfin. 5 fontos bádogp. fontja	"	—	58
" " középfinom " " " "		—	70	Asztali olaj legfinomabb	"	—	48
" " finom " " " "		—	80	" " finom " " " "	"	—	45
" " legfinomabb " " " "		—	85	" középfinom " " " "	"	—	40
" " gyöngy " " " "		—	92	Déli gyümölcs.			
" Portoricco finom " " " "		—	80	Narancs, legszebb kiválogatott 100 darab		3	—
" Java finom " " " "		—	74	Citrom	"	3	50
" Mocca " " " "		—	80	Cedretli	"	—	—
" " legfinomabb " " " "		—	85	Datolya alexandriai " 5 fontos skatuly. fut	"	—	40
Cacao Guajaquil " " " "		—	50	" berber " " " "	"	—	80
Fűszerek, magyarbors " " " "		—	56	Füge, füzérben " " " "	"	—	15
" szegfűbors " " " "		—	36	" Smyrna, Sultan fadobozban " 1 font	"	—	28
" szegfűszeg " " " "	1	40	70	Pignola, római " " " "	"	—	36
" fahéj " " " "		—	70	Pistazia, sicil, kihüvelyezve " " " "	3	—	—
" gyömbér " " " "		—	54	Mondula édes, finom " " " "	—	—	48
" Szerecsendió " " " "	2	70	—	" keserű " " " "	—	—	45
" vanilla " " " "	80	—	—	" hüvelyben francia " " " "	—	—	70
" sáfrán " " " "	60	—	—	Mogyoró, istriai, öreg szemű " " " "	—	—	55
R i s s.				" siciliani, gömbölyű " " " "	—	—	25
Ostigliai, legfinomabb, fényes " " " "	—	14	—	" kihüvelyezve " " " "	—	—	50
Mantuai finom " " " "	—	12	—	Capri, Nonpareilles*) " " " "	—	—	—
Keletindiai legfinomabb " " " "	—	10	—	" Lipparai legfinomabb *) " " " "	—	—	55
" " középfinom " " " "	—	9	—	" " középfinom *) " " " "	—	—	40
Különfélék.				Aszuszbló Sultanin legfinomabb " " " "	—	—	35
Polentaliszt, legfinomabb toscanai " " " "	—	12	—	" " középfinom " " " "	—	—	30
Maccaroni, nápolyi, mindeu alakban " " " "	—	25	—	Corintha " " " "	—	—	16
" " legfinomabb odessai " " " "	—	30	—	Malagaszölő egész ládiká " " " "	7	—	—
Olajbogyó (oliva) ascoli " " " "	—	32	—	" " fél " " " "	5	—	—
Articsóka " " " 1 doboz	—	90	—	" " negyed " " " "	3	—	—
Mustár, francia " " " " " " " "	—	40	—	" " diszpaperban " " " "	—	—	—
Sajt, legfinomabb Parmesan " " " 1 font	1	10	—	Maroni (gesztenye) római " " " fontja	—	—	12
" " Hollandi " " " " " " " "	—	80	—	Aszalt gyümölcs.			
Rhum, valódi nyugotindiai " " " 1 palaczk	2	50	—	Körtve " " " " " fontja	—	—	40
Maraschino di Zara legfinomabb " " " " " " " "	—	2	70	Ószi baraczk " " " " " " " "	—	—	50
Rosoglio, valódi legfinomabb " " " " " " " "	2	70	—	Prunella " " " " " " " "	—	—	50
Czukrozott gyümölcs, Triesti " " " fontja	—	75	—	Szilva Provencai " " " " " " " "	—	—	70
" " Genuai " " " " " " " "	—	80	—	" " örök " " " " " " " "	—	—	30
Mostarda legfinomabb Triesti " " " 1 doboz	1	—	—	Aszalt stb.			
Thea Souchong finom " " " " " " " "	2	—	—	Sardina Nantes, egy doboz " " " " " " " "	1	60	—
" " legfinomabb " " " " " " " "	3	—	—	" orosz, 6 fontos hordócskában " " " " " " " "	—	—	—
" " különös finom " " " " " " " "	4	—	—	Caviar, asztrachan egy doboz " " " " " " " "	2	50	—
" Pekkoé " floweri " " " " " " " "	5	—	—	Angolna, bevezetett 5 fontos hordócs. fut.	—	65	—
" " orange, legfinomabb " " " " " " " "	3	—	—	" " olajban " " " " " " " "	—	75	—
" Guupowder, zöld " " " " " " " "	2	—	—	Thunhal olajban legfinomabb " " " " " " " "	1	20	—
" Imperial " " " " " " " "	3	—	—	Sardella, Siciliani (már.) 5 fontos doboz. " " " " " " " "	—	50	—
" Kétszersült, legfinomabb angol " " " " " " " "	3	—	—	Tőkehal (Stockfisch) " " " " " " " "	—	28	—

*) Caprinál, a mennyiségre való tekintet nélkül minden csomagért 50 kr fizetendő.

Triesztből a következők állomásokig a **vasúti szállítási díj**, vámmázsa szerint:

	Közöns. teher szállítmány		Gyorsszáll. 100 fonton túl		Gyorsszáll. 100 fonton alól			Közöns. teher szállítmány		Gyorsszáll. 100 fonton túl		Gyorsszáll. 100 fonton alól	
	1 vámmázsa	frt kr	1 vámmázsa	frt kr	1 vámmázsa	frt kr		1 vámmázsa	frt kr	1 vámmázsa	frt kr	1 vámmázsa	frt kr
Zágráb	—	1 30	—	—	—	—	Kolozsvár	—	5 10	—	9 10	—	11 50
Arad	—	4 80	—	—	—	10	Brassó	—	6 40	—	11 60	—	14
Debreczen	—	4	—	—	—	9	Munkács	—	5 20	—	9 30	—	11 70
Eszék	—	3 20	—	—	—	8	Győr	—	2 60	—	5 50	—	8 30
Nagyvárad	—	4 20	—	—	—	9 40	Szombathely	—	2 20	—	3 50	—	5 80
N.-Kánizsa	—	1 80	—	—	—	4 70	Zákány	—	1 85	—	2 90	—	4 80

Megfelelő felpénz beküldése mellett elintézzük minden megbízást gyümölcs, zöldség és tengerihalra, — csekély bizományi illeték mellett, melynél azonban a csomagolás külön számítatik.

TRIESZT, 1875. július.

XII. 6. 6.

Schuller és társa.